

BEHANDELING VAN DEMENTIA PRAECOX DOOR HYPNOSE.

KOSTER, schrijvende een aankondiging van „Gesundheitsschädigungen nach Hypnose”, von S. H. SCHULTZ, *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* 20 Januari 1923, zegt in een noot op bldz. 293: „Dat het vraagstuk der behandeling van dementia praecox door hypnose actueel is, bleek wel op de laatste vergadering der Nederl. vereeniging voor Neurologie en Psychologie, waar BREUKINK het onderwerp aanroerde en waarop een langdurig debat volgde”.

Dit lezende was ik verbaasd. Was het een fout van den zetter, of was mijn voordracht (de tijd was kort) zóó onduidelijk, dat een collega-specialist mij toedicht, dat ik lijders aan dementia praecox kan hypnotiseeren en beter maken. Ik heb op de vergadering voor Psychologie en Neurologie o.a. gesproken over een periodiek verloopende psychose, gedurende 4 jaar gehouden voor dementia praecox, die door hypnose en katharsis vlug verbeterd was.

No. 4 van mijn slotsommen luidde dan ook:

„Hysterische psychosen en opgewonden vormen van dementia praecox worden dikwijls onderling verward; differentiaal-diagnostisch blijkt hypnose dan van groot gewicht”.

No. 2 van de slotsommen was:

„Blijkt bij psychosen een sterk verhoogde suggestibiliteit te bestaan, kan men door eenvoudige fixatie en suggestieve toespraak om in te slapen onmiddellijk somnambulisme verwekken, dan is het een geneesbare psychose. In zoo'n geval geeft geprolongeerde hypnose met kalmeerende suggesties verbetering der verschijnselen en opvolgende katharsis kans op herstel”.

De dementia praecox valt niet onder deze gelukkige gevallen.

In het debat is nog eens duidelijk door mij gezegd, dat ik z.g. periodieke vormen van dementia praecox een foutieve diagnose vind. Ik heb gezegd, dat voor de dementia praecox helaas nog geen kruid gewassen is.

In no. 3 van mijn slotsommen staat:

„Periodieke psychosen, behalve fasen van manische-depressieve krankzinnigheid, febriële, toxische vormen en uitputtingspsychosen, zullen blijken degeneratieve psychosen te zijn, die door hypnose en katharsis te genezen en verder te voorkomen zijn”.

Kort geleden kreeg is een patiënte in het gesticht, waarvan de diagnose in 1920 en 1922 in een kliniek op dementia paralytica was gesteld. Patiënte kon niet loopen, liep na verbale suggestie terstond de zaal door, bleek daarna gemakkelijk te hypnotiseeren. De ware diagnose van dit geval is naar mijn meening: lichte debiliteit plus hysterie plus lues.

Ik hoop spoedig in dit blad uitvoerige mededeelingen op dit gebied te mogen doen.

Utrecht, 22 Januari 1923.

H. BREUKINK.